

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 ספטמבר 2020

תמ"ש 36071-04-20 ש' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח'

בפני	כב' השופט פליקס גורודצקי
מבקשת	א.ש ת"ז XXXXX
נגד	
משיבים	1. י.ש ת.ז. XXX 2. היועץ המשפטי לממשלה

החלטה

לפני בקשה למתן צו למשרד הפנים לרישום הקטינה ב.ש ת.ז. xxx ילידת 2017 (להלן: "הקטינה") כבתו של מר י.ש ת.ז. xxx (להלן: "המשיב").

הבקשה הוגשה על ידי אם הקטינה הגב' א.ש ת.ז. xxx (להלן: "המבקשת").

תמצית טענות המבקשת

ביום 18.8.19 במסגרת תיק מס' 1148696/4 נתן בית הדין הרבני הגדול פסק דין, בו קבע כי הקטינה היא בתו של המשיב (להלן: "פסק הדין").

פניית המבקשת ללשכת רישום האוכלוסין בבקשה לרשום את הקטינה כבתו של המשיב על יסוד פסק הדין נדחתה והמבקשת נדרשה להמציא פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה.

ערעור המשיב לבית המשפט העליון בעתירה שעניינה מזונות הקטינה בטענה כי אינו אבי הקטינה נדחה על הסף.

העובדה כי לא קיים במשרד הפנים רישום של אבי הקטינה פוגעת בה משום שהיא מתקשה לצאת לשידוכים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 ספטמבר 2020

תמ"ש 36071-04-20 ש' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח'

תמצית תגובת ב"כ היועמ"ש

בית משפט זה אינו מוסמך ליתן צו למרשם האוכלוסין על רישום ואולם מוסמך הוא ליתן פסק דין הצהרתי אשר לאחר קבלתו ניתן יהיה לרשמו במרשם האוכלוסין.

בית הדין הכיר בנישואי הצדדים החל מיום 29.8.16 והוריית הקטינה הייתה בזמן נישואי המבקשת והמשיב.

לבית המשפט שיקול דעת האם להעניק למשיב הזדמנות נוספת להגשת התגובה בטרם מתן פסק הדין.

תמצית טענת המשיב

ההכרה באבהותו על ידי בית הדין הרבני הגדול נעשתה במעמד צד אחד, שלא כדין וללא מינוי אפוטרופוס לקטינה.

המבקשת אינה יכולה לייצג את הקטינה בהליך זה ועל בית המשפט למנות לקטינה אפוטרופוס, בייחוד שעה שיש ספק לאבהות הקטינה ולממזרות.

העתירה לבית המשפט העליון הוגשה בשיהוי בשל חוסר יכולת של המשיב לשכור ייצוג משפטי והעתירה נדחתה שלא מטעמי עובדות וצדק.

מעולם לא בוצעה בדיקת רקמות וזו גם לא תבוצע בשל החשש לממזרות.

יש לדחות את הבקשה ואת עמדת ב"כ היועמ"ש.

לפנים משורת הדין ומטעמים של טובת הקטינה, המשיב יהיה מוכן לשמש כאביה וזאת ככל שהצדדים יגיעו להסכמות טכניות. לשם כך, יש לאפשר לצדדים 60 יום לניהול מו"מ.

תמצית תשובת המבקשת לתגובת המשיב

יש לדחות את הצעת המשיב לפשרה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 ספטמבר 2020

תמ"ש 36071-04-20 ש' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח'

המבקשת איננה חפצה כי המשיב ישמש אבי הקטינה שכן עסקינן באדם אלים ואכזר וכל רצונה הוא כי הקטינה תירשם על פי דין כבת לשני הורים ושעתידה לא ייפגע.

תמצית תגובה משלימה של ב"כ היועמ"ש

אין התנגדות כי יינתן פסק דין הצהרתי לפיו המשיב הוא אבי הקטינה.

על פי המידע המצוי במרשם האוכלוסין עולה, בין היתר, כי נישואי הצדדים נרשמו ביום 08.11.16, גירושי הצדדים נרשמו ביום 31.10.17.

בפסק הדין של בית הדין הרבני הגדול שניתן ביום 18.8.19 במסגרת תיק מס' 1148696/4 נקבע בין היתר כי "אין לביה"ד ספק שהצדדים נשואים זל"ז כדמו"י".

הקטינה נולדה ביום x/x/17, נרשמה תחת שמה של המבקשת וללא רישום האב.

לאחר לידת הקטינה, המבקשת הגישה לבית הדין הרבני האזורי תביעה לגירושין ולאחר שמיעת הכחשות המשיב, נפסקו מזונות הקטינה עד הגיעה לגיל 18. בערעור שהגישה המבקשת לבית הדין הרבני הגדול על סכום דמי המזונות נקבע, בין היתר, כי "הקטינה הינה בתו של המשיב ללא כל ספק, וכל דברי המשיב בעניין זה, הינם הבל ורעות רוח".

עתירה שהגיש המשיב לבית המשפט העליון במסגרת בג"ץ 8398/19 נדחתה כאשר בית המשפט העליון קבע, בין היתר, כי "בית הדין הרבני ישב על המדוכה והכריע כי בצדק קבע בית הדין האזורי שהעותר הוא אבי ביתה של המשיבה והוא חב במזונותיה". בית המשפט העליון התייחס גם לסוגיית השיהוי בהגשת העתירה וקבע, בין היתר, כי לא היה מקום להגיש את העתירה ולברר את הסוגיה מראשיתה.

על יסוד הקביעות הקודמות של בית המשפט העליון, בית הדין הרבני הגדול ובית הדין הרבני האזורי, לרבות במסגרת בקשה נוספת שהגישה המבקשת לבית הדין הרבני האזורי להורות על רישום הקטינה כבתו של המשיב במרשם האוכלוסין, ונוכח העובדה כי המשיב חויב במזונות הקטינה, אין מקום לקיומו של הליך ראייתי נוסף בכל הנוגע לשאלת אבהותו של המשיב.

הגם שבית הדין הרבני אינו מוסמך להורות על רישום הקטינה במרשם האוכלוסין, אין מניעה כי בית המשפט, בבואו ליתן פסק דין הצהרתי, יאמץ את הכרעת בית הדין הרבני בנושא נישואי וגירושי הצדדים ובנושא מזונות הקטינה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 ספטמבר 2020

תמ"ש 36071-04-20 ש' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח'

1 רישום הקטינה הוא לטובתה והוא נועד למנוע "כתם של ממזרות" לגביה.

2
3 אין כל הצדקה משפטית למנות לקטינה אפוטרופוס.

4 מינוי אפוטרופוס לדין לקטינה

5
6 יש לדחות את עתירת המשיב למנות לקטינה אפוטרופוס לדין. מינוי אפוטרופוס לדין לקטין על מנת
7 שעמדתו תובא בנפרד לרצון הוריו ובמטרה לשמוע את רצונו החופשי והעצמאי, אינו נעשה באופן
8 תדיר **ראו: רמש (ת"א) 56163-06-17 מיום 6.8.17 (פורסם בנבו)** והמשיב לא הצביע על טעם מיוחד
9 המצדיק מינוי של אפוטרופוס לדין לקטינה.

10 הכרעה

11
12 לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

13
14 **ראשית**, תקופת נישואי הצדדים נקבעה על ידי בית הדין ואין מחלוקת עובדתית כי הקטינה נולדה
15 בתקופת הנישואין. לפיכך, בדין האישי החל על הצדדים דכאן חל הכלל של "רוב בעילות אחר הבעל"
16 **ראו: ע"א 291/61 צ'יזס נ' ברשל, פ"ד טו 2087, 2094; ע"א 1354/92 היועץ המשפטי לממשלה נ'**
17 **פלונית, פ"ד מח(1) 736, 711.**

18
19 לכן, מקום בו חולק אב על אבהותו, עליו להתכבד ולהביא ראיות לסתירת אותה חזקה **ראו: תמ"ש**
20 **11-11-35350 מיום 5.10.14 (פורסם בנבו).**

21
22 במקרה שלפני, המשיב לא הניח כל תשתית ראייתית לסתירת החזקה כי הקטינה אינה בתו וניתן
23 לקבל את הבקשה מטעם זה בלבד.

24
25 **שנית**, יש לדחות את טענת המשיב כי לקטינה לא נערכה בדיקת רקמות ומטעם זה האבהות לא
26 הוכחה. בדיקת סיווג רקמות היא אמנם הדרך המהימנה ביותר לקביעת אבהות. דרך הוכחה זו אינה
27 גורעת מהזכות של בעלי הדין לנסות ולהוכיח את טענותיהם העובדתיות בדרך אחרת, ואינה גורעת
28 מיכולתו של ביהמ"ש לקבוע ממצאים על יסוד תשתית ראייתית שמובאת לפניו שאינה כוללת
29 תוצאות של בדיקת רקמות, בשים לב להשלכות של "כלל הראיה הטובה ביותר" **ראו: תמ"ש**
30 **12-08-14954 מיום 5.4.13 (פורסם בנבו).**

31
32 בענייננו – בית הדין קבע כי המשיב הוא אבי הקטינה ואף חייב את המשיב במזונותיה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 ספטמבר 2020

תמ"ש 36071-04-20 ש' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח'

שלישית, משעה שבית הדין קבע כי המשיב הוא אבי הקטינה, על בית המשפט לכבד את החלטתו
ראו: בג"ץ 8497/00 פלמן נ' פלמן, פד"י נז(2) 118 (2003) ולהימנע ממתן החלטה סותרת. הדבר נכון
ביתר שאת, שעה שעסקינן בסוגיית קביעת האבהות שכן "קביעת אבהות, אינה עניין של מה בכך –
מעצם טיבה היא חורצת גורלות" ראו: עמ"ש 19-10-26998 מיום 21.7.20 (פורסם בנבו).

רביעית, הנני מקבל את עמדת ב"כ היועמ"ש כי אין מניעה כי בית המשפט, בבואו ליתן פסק דין
הצהרתי, יאמץ את הכרעת בית הדין הרבני.

כידוע, הכלל האוסר עדות מפי השמועה הוא כלל בסיסי בשיטתנו המשפטית. לכלל זה
קיימים שני סוגי חריגים מרכזיים, אחד מהם מקורו בתורת מעשה בית דין המקימה
מחסום מפני התדיינות כפולה בעילה או בפלוגתא שכבר נדונה והוכרעה ראו: רע"א
3411/16 פלוני נ' משרד הרווחה בירושלים ואח' מיום 20.6.16 (פורסם בנבו).

בענייננו- עניין האבהות נדון והוכרע על ידי בית הדין ואין כל מניעה לאמץ את הכרעתו בהליך זה.
חמישית, "בסכסוך הנסב על מעמדו של קטין, טובתו של הקטין היא עמוד האש עמוד הענן
שיוליכנו הדרך. טובתו של הקטין היא שיקול-העל, והיא שתכריע" ראו: בג"צ 5227/97 דויד נ'
בית-הדין הרבני הגדול בירושלים, נה(1) 453.

המבקשת טענה כי העובדה שלא קיים במשרד הפנים רישום של אבי הקטינה פוגעת בה משום שהיא
מתקשה לצאת לשידוכים. המשיב לא הכחיש טענה זו. לכן אני מקבל את טענת האם כי רישום
האבהות הוא לטובת הקטינה.

התוצאה היא כי הבקשה מתקבלת.

ניתן בזאת פסק דין הצהרתי כי הקטינה היא בתו של המשיב.

לאור התוצאה, ונוכח התנהלות המשיב אשר התנה את הסכמתו לרישום האבהות בהגעה
ל"הסכמות טכניות עם המבקשת", המשיב יישא בהוצאות משפט מוגברות בסך של 15,000 ₪.

בנוסף, מצאתי כי יש מקום לחייב את המשיב בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה. עסקינן
בהתדיינות רביעית באותו עניין ועל אף שטענותיו של המשיב נדחו בהתדיינות הקודמות, המשיב
המשיך להכחיש את האבהות גם בהליך זה. התנהלות המשיב הובילה לבזבוז זמן שיפוטי שלא
לצורך.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

01 ספטמבר 2020

תמ"ש 36071-04-20 ש' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח'

נפסק כי ייהזמן השיפוט של מערכת בתי המשפט שהיא בבעלות עם ישראל כולו, היא בגדר משאב מוגבל ומשכך הליכי סרק לא ייתקלו עוד בסלחנות יתרה שעה שהם באים להשחית לריק את זמנו של הציבור "ראו: א"פ 19-03-30994 נ. נ' האפוטרופוס הכללי ואח' מיום 12.6.19 (פורסם בנבו).

לאור האמור, המשיב יישא בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה בסך של 5,000 ₪.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתן לפרסם לאחר השמטת כל הפרטים המזהים.

ניתנה היום, י"ב אלול תש"פ, 01 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

פליקס גורודצקי, שופט